

Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca

Facultatea de Litere

Departamentul de limbi și literaturi slave

Dialogul slaviștilor la începutul secolului al XXI-lea

Anul V, nr. 1/2016

Editori

Katalin Balázs

Ioan Herbil

Casa Cărții de Știință
Cluj-Napoca, 2016

Redactor: Ioan HERBIL

Coperta: Ioana HARAGA

Tehnoredactare computerizată: Mihaela HERBIL

Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Lyudmyla TKACH

Universitatea „Yurii Fedkovici”, Cernăuți, Ucraina

Prof. univ. dr. Marius I. OROS

Universitatea „Babeș–Bolyai”, Cluj-Napoca, România

Editură acreditată CNCS – B

© Autorii, 2016

ISSN 2284-9270

Colectivul de redacție:

Departamentul de limbi și literaturi slave:

Lector dr. Katalin Balázs

Telefon: 0264/534898, int. 5591

e-mail: balazskaty@yahoo.com

Lector dr. Ioan Herbil

Telefon: 0264/534898, int. 5560

e-mail: ivanherbil@yahoo.com

Lucrare finanțată de
UNIUNEA UCRAİENILOR DIN ROMÂNIA

CUPRINS

Prefață / Preface	9/11
-------------------------	------

Lucrările Simpozionului / Proceedings of the Symposium

Lingvistică / Linguistics

I.YUDMYLA TKACH (Ucraina), <i>Історичні та стилістичні аспекти варіативності норм української літературної мови</i>	13
ION ROBICIUC (România), <i>Criteriile delimitării cuvintelor provenite din ucraineană în limba română</i>	26
ISTVÁN POZSGAI (Ungaria), <i>Употребление дательного самостоятельного в Зографском Евангелии</i>	36
SERHII LUCHKANIN (Ucraina), <i>Ідеологічні й політичні чинники розвитку теоретичного українського й румунського мовознавства XX ст.</i>	51
MACIEJ WALCZAK (Polonia), <i>Семантика определений умственного и психического состояния человека (на примере русского и польского языков)</i>	69
BOŻENA KOTUŁA (Słowacia), <i>Wpaść w euforię, popaść w depresję... polskie i słowackie czasowniki ruchu w roli metaforycznych określeń uczuć i stanów emocjonalnych</i>	78
TETIANA HUTSULIAK (Ucraina), <i>Роль семантических и словотворческих процессов у формировании эжargonных метафор украинской мови</i>	87
OXÁNA KOVÁCS (Ungaria), <i>Явна та прихована біблійна фразеологія у сучасних європейських мовах</i>	100
TATIANA KWIATKOWSKA (Polonia), <i>Некоторые аспекты семантической адаптации заимствований (на примере польского и русского языков)</i>	112
NATALIA DANILEVSKAIA, NIN VAN (Rusia), <i>Автомобильные ценности в русской и китайской картинах мира (на материале рекламных слоганов)</i>	121

W języku słowackim mówić się, że *nádej sa rozplynula* ('pręst' o stawach, citoch), *bolest' sa pomaly vytratila, pominula, prešla, strach sa zrazu vyparil,* *odvaha rýchlo vyprchala, a zlost' z neho pomaly vypŕchne.*

Przeprowadzona analiza polskich i słowackich związków wyrazowych pozwala stwierdzić, że w języku polskim i słowackim RUCH stanowi źródło metaforecznych określeń uczuć i stanów emocjonalnych. W obu pokrewnych zachodniowisławiańskich językach obserwujemy podobne, a niekiedy wręcz tożsame, konstrukcje metaforeczne. Możemy przypuszczać, że bliskość terytorialna sprzyjała kontaktom i wpływała na porównywalne doświadczenia historyczne i kulturowe. Dalsze badanie polskich i słowackich czasowników ruchu może ukazać bogactwo występujących w obu językach metaforecznych nazw uczuć i stanów emocjonalnych, dla których ruch, a więc czasowniki ruchu były inspiracją.

Literatura:

1. Awdiejew A., *Pragmatyczne podstawy interpretacji wypowiedzeń*, Kraków, 1987.
2. Data K., *W jaki sposób językoznawcy opisują emocje?* [w:] [w;] Język a Kultura, tom 14, Wrocław, 2000, s. 245-252.
3. Filar D., „*Piastunka snów i marzeń*” – miłość w „*narracji o marzeniu*”, [w:] Narracyjne aspekty językowego obrazu świata. Interpretacja marzenia we współczesnej polszczyźnie, Lublin, 2013, s. 171-182.
4. Grabias S., *Język w zachowaniach społecznych*, Lublin, 1994.
5. Jordanskaja L., *Próba leksykograficznego opisu znaczeń grup rosyjskich słów oznaczających uczucia*, przeł. J. Wajszczuk, [w:] Semantyka i słownik, pod red. A. Wierzbickiej, Wrocław, 1972, s. 105-123.
6. Krátky slovník slovenského jazyka. Red. J. Kačala – M. Pisárčiková, Bratislava, 1997.
7. Lakoff G. – Johnson M., *Metafory w naszym życiu*. Przełożył i wstępem opatrzył Tomasz P. Krzeszowski, Wydawnictwo Aletheia, Warszawa, 2010.
8. Lakoff G., *Kobiety, ogień i rzeczy niebezpieczne*. Co kategorie mówią nam o umyśle, Kraków, 2011.
9. Małdrzycki T., *Psychologiczne prawidłowości kształtowania się postaw*, Warszawa, 1977.
10. Nowakowska-Kempna I., *Konceptualizacja uczuć w języku polskim. Prolegomena*, Warszawa, 1995.
11. Pajdzińska A., *Jak mówimy o uczuciach? Poprzez analizę frazeologizmów do językowego obrazu świata*, [w:] Językowy obraz świata, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin, 1990, s. 87-107.
12. *Polško-slovenský frazeologický slovník*. Red. F. Buffa, Prešov, 1998.
13. Pużynina J., *Uczucia a postawy we współczesnym języku polskim*, [w;] Język a Kultura, tom 14, Wrocław, 2000, s. 9-24.
14. Reykowski J., *Procesy emocjonalne. Motywacja. Osobowość*, Warszawa, 1992.
15. *Slovník slovenského jazyka*. Red. S. Peciar, Bratislava, 1959.
16. *Słownik języka polskiego*. Red. M. Szymczaka, Warszawa, 2002.
17. Wierzbicka A., *Kocha, lubi, szanuje. Medytacje semantyczne*, Warszawa, 1971.

РОЛЬ СЕМАНТИЧНИХ І СЛОВОТВІРНИХ ПРОЦЕСІВ У ФОРМУВАННІ ЖАРГОННИХ МЕТАФОР УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Тетяна Гутуляк

Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, Україна
t.gutsuliak@gmail.com

Abstract. The Role of Semantic and Derivational Processes in Ukrainian Language Slang Metaphors Formation. The article describes metaphorical processes of Ukrainian language slang vocabulary. The role of metaphor in expanding the semantic structure of Ukrainian commonly vocabulary and in the derivation process that leads to structural word metaphors are reviewed. Lexical metaphor in slang speaking process serves primarily as the characteristically, emotionally expressive and evaluative functions. In the word formation process metaphor appears as a motivational basis of new slang words. In the Ukrainian language slang metaphors often find connection with the Russian language, as they reflect the same semantic mechanisms rethinking.

Keywords: slang metaphor, expressive metaphor, derivational metaphor, figurative derivation, metaphorical motivation.

Лексико-фразеологічна система соціолектів української мови – це своєрідна група переважно образно-експресивних мовних одиниць, яка відповідає до наявних у певній субкультурі ціннісних орієнтирів по-особливому інтерпретує елементи дійсності. Жаргонний словник української мови, за словами Л. Ставицької, рясніє метафорами, порівняннями та іншими образними структурами [15: 12].

Метафоричні експресивні одиниці, за спостереженнями українських та міжбіжних мовознавців (О. Горбача, Л. Ставицької, Л. Масенко, Р. Розіної тощо), становлять значну частину, а саме третину, жаргонної лексики. Це в першій спосіб, на думку Л. Масенко, навіть зближує жаргонне мовлення з естетичною мовою. Такі міркування дослідниці опираються на погляди лексикального мовознавця О. Есперсена про подібність мови поезії і сленгу: „Це вони ріща гра, де нове виникає там, де фактично немає потреби в новому і де нові вирази поряд зі старими виконують функцію емоційного урізноманітнення” [9: 89].

Семантична структура жаргонної лексики, а саме її конотативний діапазон, подекуди й зовнішня форма, відображають сміхову першооснову таких слів, мовну гру, до якої вдаються носії певної соціальної групи. Субрізно-семантичні, емоційно-експресивні особливості жаргонізмів відображають, за словами Л. Ставицької, „естетичну домінанту української локальної культури” й „у дивовижний спосіб акумулюють сміхову культуру як таку” [15: 12, 14].

Важлива роль метафори як когнітивно-мовної одиниці у формуванні жаргонних лексичних підсистем багатьох слов'янських (української, російської, польської та ін.) і неслов'янських мов спонукає дослідників до виокремлення *жаргонної метафори* як окремого типу [3; 16]. Аналізуючи соціолектну метафоричну систему російської мови, Л. Балашова використовує поняття *соціолектне значення* й *соціолектна метафора* [2]. Польський мовознавець Густав М. Акартель розглядає метафоричні процеси формування жаргонного словника в межах семантичної деривації й пропонує замість терміна неосемантизми використовувати поняття *квазісемантизми* для розмежування й позначення семантичних процесів, що відбуваються під одному рівні загальнонаціональної мови і на різних (літературна мова / соціолект) [1: 106].

У жаргонному мовленні метафора зумовлена, з одного боку, загально-мовними семантичними й словотвірними процесами, а з іншого – комунікативними потребами носіїв певної субкультури. Жаргонні метафоричні номінації в різних соціолектах мають своє функціональне навантаження й комунікативну потужність. Попри те їхніми спільними ознаками є експресивність, тяжіння до негативної оцінки, оригінальність (незвичність) асоціативно-образних зв'язків між реаліями дійсності, „спрошене” зіставлення, що, на думку Л. Ставицької та Р. Розіної, пов'язане зі зниженням статусу того, про що йдеться [13; 15].

Становлення жаргонного лексикону зумовлене й історичними умовами розвитку української мови. Розмовне повсякденне мовлення різних соціальних груп міського населення, за спостереженнями мовознавців (Р. Смаль-Стоцького, В. Чапленка, Ю. Шевельова, Л. Масенко, Л. Ставицької), тривалий час перебувало й досі перебуває під домінантним впливом російської мови. „Міський сленг, – за словами Ю. Шевельова, – належить до найактивніших прошарків сучасних мов і має найвищі шанси вижити ... брак цього шару в сучасній мові ставить під сумнів майбутнє цієї мови” [19: 328]. Ще в XIX столітті, як вважав учений, українська мова мала різні арго й сленг, правда, не міського типу. Однак і в той час, за словами Л. Ставицької, простежуємо вплив на бурсацько-семінарський жаргон російської мови, яка панувала в системі навчання і виховання [14: 134].

„У сучасній Україні, – як зазначає Ю. Шевельов, – власні українські арго відмерли, а інновації в сленгу позичаються майже автоматично з російської мови. Наприклад, в'язничний жаргон... типово „всесоюзний”. Про небезпеку цього явища для самостійного розвитку ... неросійських мов СРСР немає потреби говорити. Жаргони й сленг є і віддавна були тим ґрунтом, звідки приходять живущі соки до даної мови, фунтом, де безперешкодно точиться життя” [17: 357-358].

Варто зазначити, що в наш час формування соціолектів відбувається в дещо схожих умовах до тих, про які говорив Ю. Шевельов. Специфіка постколоніальної ситуації України, за словами Л. Масенко, полягає в тому, що

формами атмосфери українських місі та функціонування природну взаємодію явищами та писемними формами української мови. Використання розмежування як способу неформального спілкування блокує процеси утворення нових форм усного міського мовлення на базі своєї мови, заміняючи їх новими, що призводить до появи й поширення мішаних українсько-російських різновидів мовлення, так званого суржiku [9: 59]. Відповідно це висловив П. Ставицький спостерегти, що у професійного філолога і переслідування мови почасти складається уявлення про сутєвий російський характер міського слововживання, неконкурентоспроможність української мови в міських, стилістично знижених сферах комунікації, нездатність продукувати ефективні іронічні стилі спілкування [15: 15]. Проте дослідниця виокремила іншу особливість сучасного українського сленгу, як його формування виникає внаслідок вживання лексики, у тому числі з національно-культурним контекстом, чи застарілої, чи питомої розмовної або рідковживаної, діалектної тощо [15: 17]. Зміни, пов'язані з функціонуванням молодіжного сленгу, фіксує Й. П. Грабовий, виокремлюючи зміну кордонів вживання лексики, їх поширеність на надрегіональному рівні, частотніше використання помінативних засобів власне української мови [5: 5].

Нагомінчастка метафоричних номінацій у різних соціолектах української мови також виявляє спільні зв'язки з російською жаргонною лексикою. Нагомінчання формування жаргонних метафор української мови відображає метафоричні семантико-когнітивні механізми розвитку словникового складу, що властиві для багатьох слов'янських мов, й відбувається в межах відомих, наприклад, у лексико-семантичній системі метафоричних моделей. Схопити й джерела метафоризації, зокрема, Л. Балашова робить висновок, що метафорична система соціолектів російської мови в цьому плані суттєво не відрізняється від загальномовної системи [2: 413].

Іншим ролям метафори як когнітивного процесу і як семантичного механізму розвитку жаргонного словника вбачаємо в таких основних аспектах.

По-перше, як було зазначено раніше, метафора слугує засобом поширення лексико-фразеологічних одиниць різних соціолектів внаслідок *мотиваційних процесів*, пов'язаних із переосмисленням лексичних одиниць різних тематичних груп, закріплених у літературній мові. У цьому випадку мовою справу з *лексичною метафорою*, яка в мовленні окремих соціальних груп виконує не стільки номінативну, як характеризувальну, емоційно-оцінну та експресивну функції.

По-друге, метафоричне переосмислення може виступати мотиваційною силутою в процесах деривації, що призводить до появи словотвірних метафор. Цим терміном послуговуємося слідом за російським мовознавцем С. Конником і розглядаємо *словотвірні метафори* як такі похідні одиниці, переважно значення яких виникло внаслідок зміни морфологічної структури слова, тобто в словотвірному акті через метафоричне переосмислення в покійному слові прямого значення твірного [7: 6].

Розглянемо кожен із цих аспектів детальніше.

I. **Лексичні метафори**, проаналізовані на базі словників Н. Ставицької „Український жаргон. Словник” (УЖ) й Т. Кондратюк „Словарик сучасного українського сленгу” (ССУС), становлять розгорнуту систему образних іномінацій, які пов’язані насамперед з понятійною сферою „Людина” й ґрунтуються на асоціативно-образному переосмисленні лексики таких тематичних груп: ‘назви конкретних фізичних (господарських) дій, процесів’, ‘назви тваринного світу’, ‘назви побутових предметів’ та ін. Наприклад: *вишивати* – прогулюватися, привертаючи до себе увагу (молодіжний жаргон) (УЖ: 84); *кугут* – провінціал (молодіжний жаргон) (УЖ: 192); *цвіркун* – людина, яка говорить дурниці (молодіжний жаргон) (УЖ: 359); *вареник* – пілотка (з армійського жаргону, мови військових) (УЖ: 76); *друшляк* – домра (з мови музикантів); *друшляки пускати* – говорити дурниці (молодіжний жаргон) (УЖ: 130).

Загалом у процеси метафоризації залучено загальновживану лексику української мови, що в свою чергу відображає умови формування соціолектів, які, за словами Ю. Шевельова, здебільшого постають на основі літературної мови, як добудова до неї, мають конкретно-образний характер, частіше й легше від територіальних діалектизмів засвоюються літературною мовою, де „вони нерідко правлять за засіб відвіження і конкретизації” [18: 76].

Значною за обсягом є група жаргонних метафоричних одиниць, сформованих на базі загальновживаної дієслівної лексики, що позначає ‘**конкретні фізичні (господарські) дії, процеси**’. Семантичного переосмислення зазнають лексеми типу *валити*, *гасити*, *гребти*, *грузити*, *доїти*, *колоти*, *косити*, *котити*, *лупити*, *мазати*, *паяти*, *різати*, *рубати*, *садити*, *шити* та ін., що первинно позначають процесуальні ознаки, пов’язані з побутовим життям чи здійсненням господарської діяльності. Наведені лексичні одиниці належать до спільнослов’янського мовного фонду й слугують джерелом формування жаргонних метафор і української, і російської мов.

Специфікою жаргонного мовлення є те, що в процес метафоризації найчастіше залучають похідні префіксальні деривати, утворені за допомогою стандартних, закріплених в українському словотворенні префіксів: *в-* (*впаяти*, *влупити*, *вмазати*); *ви-* (*випасти*, *вирубати*); *за-* (*загребти*, *зavalити*, *зав’язати*); *на-* (*нагріти*, *наколоти*, *накотити*); *по-* (*погасити*, *поламати*, *посадити*); *роз-* (*розколоти*, *розвісти*) та ін. Префіксальні утворення порівняно з твірними безпрефіксними діесловами наділені більшою потужністю надавати жаргонному мовленню експресивного забарвлення.

Особливістю наведених префіксальних похідних одиниць є те, що окремі з них з’явилися не внаслідок семантичного переосмислення чи експресивного вживання, а в результаті словотвірних процесів у жаргонному мовленні чи калькування. Діеслівні утворення *вгаситися* – мол. Напитися спиртних напоїв; *сп’яніти*; *вгашений* – мол. У стані алкогольного сп’яніння; *п’яний*

11 /X), погребти – мол. Штіти (УЖ: 264) не засвідчені „Словником української мови” в 11-ти томах (СУМ), хоча деривати з іншими префіксами відображені, наприклад: загасити, погасити; догробти, нагробти, погребти. Понеділі жargonні одиниці вгаситися (вгашений), погребти відносяться до стокотвірних метафор чи, за типологією В. Гака, до часткових метафор, коли „творення нового значення пов’язане з морфологічними змінами слова, і додаванням афіксів до основи, яку використовують переносно” (14 14).

Не засвідчені в загальновживаній українській мові, а відповідно й у СУМ лексеми відмазати, вкурити, які є кальками російських жargonних отмазать, вкурить, закріплених у „Большом словаре русского жаргона” (БСРЖ), і які зберігають спільні з ними значення: відмазати – крим., відмазати когось, зняти звинувачення з когось; підтримати когось, вкурити, чисто за допомогою грошей (УЖ: 86); вкурити – мол. Зрозуміти, вкурити щось (УЖ: 91).

Функціонування діеслівної метафоричної лексики, що розвинулася на початку, пов’язаних з ‘конкретними фізичними (господарськими) процесами’, засвідчене в мовленні носіїв різних соціальних груп. На початку простежуємо перехід лексичних одиниць із кримінального до жargonного жаргону й до жаргонізованої розмовної мови. Цей процес, на початку Л. Ставицької, є одним із основних джерел формування жаргонного мовлення і „супроводжується частковою або повною втратою «серйозних» мінімальноп-тюрермних соціосем ..., що автоматично надає дискурсові, в початку вживані відповідне слово, жартівливої або іронічної експресії” (14 179).

На початку використання жargonних метафор пов’язане з такою по-перше, сферою, як „Стосунки між членами певних соціальних груп (ставлення до інших членів суспільства, до прийнятих норм поведінки та ін.)”. Образно-метафоричне позначення в кримінальному мовленні отримують різні злочинні дії:

Бійка: вмазати – 3. мол., жрм., крим. Ударити (УЖ: 92); гасити – крим. знищити когось (УЖ: 102); засадити – крим. 5. Сильно вдарити когось (УЖ 151). У молодіжному соціолекті для позначення цього процесу використовують лексеми: вирубати – 2. мол. Уводити когось у стан шоку із насилієм ударом; збивати з ніг (УЖ: 82); погасити – мол. Побити когось (УЖ: 263);

убивство: валити (зavalити) – 1. крим. Убивати, різати когось (УЖ: 75); напінати, пришити – вбити когось (УЖ: 265; 268).

Поведінка, притаманна представникам злочинного світу, теж позначена по-перше, образних номінацій: відмазати – крим., мол. Виправдати когось, зняти звинувачення з когось; підтримати когось, виручити, часто за допомогою грошей (УЖ: 86); дойти – крим., жрм. Вимагати у когось щось; вимагати і брати хабари (УЖ: 125); замести – 1. крим. Забрати речі (УЖ: 147);

одірвати – 1. крим. Украйти. 2. крим., жрм. Роздобути, засити (шпар, дефіцитний товар) (УЖ: 242); **розколоти** – 1. крим., міл., жрм. Добитися потрібних свідчень; примусити когось зіннатися в чомусь (як правило, у скоенні злочину) (УЖ: 228).

Ув'язнення злочинців позначають такі жаргонні метафори: **впяти** крим. Засудити на певний строк позбавлення волі (УЖ: 94); **гребти** (загребти) – 2. крим. Арештовувати, затримувати (УЖ: 111; 142); **замести** 2. крим. Арештувати, затримати когось (УЖ: 147).

Метафори на позначення негативної соціальної поведінки – **пияцтво**, **вживання наркотичних речовин** трапляються частіше в молодіжних соціолектах, подекуди виявляють спільні зв'язки з кримінальним жаргоном: **засадити** – крим. 1. жрм. Випити спиртного (УЖ: 151); **влупити** – 2. мол. Випити алкогольного напою (УЖ: 91); **вмазати** – 1. мол. Випити спиртного напою. 2. нарк., мол. Уколоти наркотик (УЖ: 92); **накотити** – мол. Випити спиртного (УЖ: 231); **осідлати** – жрм. Випити спиртний напій (УЖ: 244); **підігріти** – мол. 1. Пригостити когось алкоголем (УЖ: 257); **посадити** – мол. Привчити когось до вживання наркотиків (УЖ: 271).

Лексика на позначення ‘**конкретних фізичних (господарських) дій, процесів**’ слугує джерелом метафоричних утворень для позначення особливостей **спілкування, мовлення** в молодіжному середовищі: **втирати** – мол. Пояснювати, доводити комусь щось (УЖ: 96); **заливати** – 1. жрм., мол. Брехати, говорити неправду (УЖ: 146); **нагрузити** – 1. мол. Збрехати, обдурити когось (УЖ: 228); **обламати** – 1. мол. Переконати когось у недоцільності виконання певних дій, вчинків (УЖ: 240).

У мовленні музикантів використання названої метафоричної моделі призводить до появи номінацій, що позначають **гру на музичних інструментах**: **валити** – 7. муз. Голосно грати важку музику (УЖ: 75); **вигрібати** (**вигребти**) – муз. Грати швидкий пасаж, не збиваючись із ритму (УЖ: 80); **висікати, вирізати** – 1. мол. Дуже добре грати на гітарі (УЖ: 82-83); **шишивати** – 3. муз. Грати швидкий пасаж, не збиваючись із ритму (УЖ: 84). Наведені приклади відображають формування жаргонних метафор на українському мовному ґрунті й не виявляють спільніх семантичних зв'язків зі словами російської мови.

Особливістю метафоричних одиниць соціолектів є те, що не для всіх жаргонних метафор можна встановити чіткі мотивовані асоціативно-образні зв'язки. Часто пояснити вибір номінативного засобу для позначення певного поняття, враховуючи подібність між елементами дійсності, майже не можливо. Порівнямо: **вигрібати** (**вигребти**) – муз. Грати швидкий пасаж, не збиваючись із ритму (УЖ: 80) – це так само, як **вигрібати** – ‘гребучи веслами або руками, випливати куди-небудь’ (СУМ, I: 379). Проте для цілої низки жаргонних слів провести такі асоціативні та семантичні зв'язки дуже складно. Наприклад: **влупити** – ‘обдурити’ (УЖ: 91), **вмазати** – ‘випити спиртного напою’ (УЖ: 92), **впяти** – ‘засудити на певний строк позбавлення

‘*зані*’ (УЖ: 94), *зробити ‘хвильювати’* (УЖ: 111), *нафіти – ‘обдурити когось’* (УЖ: 228), *покріти – ‘позичити комусь грошей’* (УЖ: 257), *наколювати – ‘закарбувати когось’* (УЖ: 231), *погасити – ‘побити когось’* (УЖ: 263). Такі одиниці одиниці належать до експресивних метафор, які виникають не на семантических зв’язків (як наслідку певних когнітивних процесів у мові), а на базі асоціативних та конотативних ознак слова. Експресивність відомих слів у зовсім іншому „довільно наданому значенні“ [11]. Шенельсон вважав прикметною ознакою мови арго [18: 78].

ІІ Розглянемо ще один аспект використання метафори як когнітивного засобу в жаргонному мовленні. Це її роль у процесах деривації. ІІІ Гравецька звертає увагу на активне творення іменникових слів-образів з лінійного характеру, що актуалізують образний потенціал внутрішньої форми початкового дієслова (*витій – горобець* (від витати – носитися в гнізді); *сидячка – стілець*; *посипуха – сіль* та ін.). Лексеми такого типу виникають в лірницькому арго, у бурсацькому, кримінальному та інших жаргоніках [14: 133; 186].

У процесах деривації метафора постає як мотиваційна база при творенні нових слів і бере участь не тільки в реалізації „семантичних потенцій мови, які вона допомагає заповнити лексичні лакуни“ [12]. Творення похідних одиниць внаслідок метафоричної мотивації полягає в тому, що „семантичні відношення, – за словами російського дослідника І. Ширшова, – між твірним словом і похідним ґрунтуються на подібності“ [20]. О. Земська розглядає виникнення образної мотивації й зазначає, що образне значення похідного слова виникає на основі прямого значення твірного [6]. „Специфікою метафоричної мотивації, – на думку В. Лопатіна, – є те, що переносне значення (чи чисел) з’являється в деяких основах тільки на рівні мотивованого слова, а не в його словотвірній структурі“, до того ж метафоричне значення стає номінативним значенням таких слів, унаслідок чого лише воно і відображене в іменникових тлумаченнях [8: 267]. Узагальнюючи попередні здобутки російських мовознавців, С. Козинець виокремлює словотвірні метафори як такі похідні утворення, переносне значення яких виникає в результаті зміни морфологічної структури слова, тобто в словотвірному акті. Вони з’являються тільки в тих випадках, коли в похідному слові метафорично передано мислено пряме значення твірного [7: 6].

Творення похідних одиниць такого типу (а це найчастіше дієслова, рідше іменники та прикметники) властиве й для українських, і для російських жаргоніків та загалом відображає загальномовну словотвірну особливість, яка реалізується в різних сферах: у розмовному мовленні (у тому числі й жаргонному), у мові публіцистики й ЗМІ, в художньому мовленні та ін. Підекуди метафорично (чи ширше образно) мотивовані жаргонні похідні номінації української мови пов’язані з такими ж одиницями російської мови, однак простежуємо тенденцію до словотвірних процесів на власне українському мовному ґрунті.

Виникнення нових лексических одиниць, як спідній матеріал українських жаргонних словників, найчастіше відбувається в молодіжному мовленні. Похідні образні деривати виражені дієсловами, рідше притметниками що сформувалися на базі іменників. Семантичним підґрунтям їх появи виступає особливий тип значення, що виникає внаслідок порівняння, тобто компаративне дериваційне значення. К. Огольцева розглядає образне значення похідних слів як синонім до поняття компаративне значення і вважає, що „ядерним компонентом будь-якої компаративної конструкції є обрій субстанція” [11].

Жаргонні словотвірні метафори української мови здебільшого починають поведінку людини, її стан, а також ознаки зовнішнього вигляду і образними експресивними номінаціями таких понять, що вже закріпилися в мові нейтральні назви. Наприклад, дієслівні образні деривати представлені такими одиницями: *батрачити* (← батрак) – тяжко працювати (ССУС: 54); *бичитися* (← бик) – арм. Протистояти (звичайно про поведінку молодого солдата) (УЖ: 55); *ішаачити* (← ішак) – крим., жерм. Тяжко працювати (УЖ: 161); *козлити* (← козел) – 1. мол. Принижувати когось, насміхатися і когось. 2. байк. Піднімати переднє колесо мотоцикла, демонструючи віртуозність їзди (УЖ: 180); *свинячити* (← свиня) – смітити (ССУС: 270). Мотиваційні відношення між твірними і похідними словами відображають зіставлення поведінки людини, виконуваних нею дій із суб'єктами (особами чи істотами) – виконавцями інших дій, які за певними ознаками виявляють подібність до номінованих процесуальних ознак. Тобто, *батрачити* – працювати так тяжко, як *батрак*; *свинячити* – смітити, поводитися неохайно, як *свиня*.

Притметникові образні деривати позначають зовнішній вигляд людини через порівняльний зв’язок з такими об’єктами, що своїм розміром чи формою схожі до позначуваних ознак: *бацілисти* (← баціла) – втк. Худий, виснажений чоловік (УЖ: 50) (такий, як *баціла*); *яйцеголовий* (← яйце, голова) – мол. Те саме, що бритоголовий (УЖ: 385) (голова вибрита, гладка, як *яйце*) та ін.

Іменникові образні лексеми в жаргонному мовленні частіше виникають внаслідок семантичної деривації (наприклад: *метелик* у мовленні працівників видавництв – приkleєний у кінці книги листок з поміченими помилками (УЖ: 217); *півень* – мол. Панківська зачіска (УЖ: 256) та інші). Творення нових слів на основі метафоричної (образної) мотивації відображають похідні на позначення приміщенъ, де скучено багато людей, або ж угрупуванъ людей: *жабник* (← жаба) – гуртожиток (ССУС: 124); *зайчатник* (← зайчата) – тролейбус (ССУС: 135); *козлятник* (← козлята) – погана компанія (ССУС: 165); *лягушатник* (← (рос.) лягушата) – камера попреднього ув’язнення (ССУС: 184); *свинюшник* (← свиня) – неохайне місце (ССУС: 270). Мотиваційні зв’язки ґрунтуються на порівнянні осіб із

**Словниками тваринного світу. Й пагань тварини слугує твірною базою в
перетворення.**

Наприклад, похідних одиниці – діеслова, прикметники, іменники – сформовані багатої української мови, окрім лексем *бичитися*, *козлити*, *шашити*, *мушити*, які виявляють зв'язки з російською жаргонною лексикою. І це підтверджено в „Большом словаре русского жаргона” (БСРЖ) або в „Словарі сучасного жаргона преступного мира” (ССЖ).

Метафорами метафоризації послужили зооніми, у тому числі назви тварини (базил, бик, жаба, заєць, ішак, козел, свиня); назви осіб за професійною ознакою (батрак), артефакти (яйце).

Іншою особистістю жаргонних дериваційних процесів є те, що образні новоутворені можуть виникати й на базі переносних жаргонних значень твірних лексем. Наприклад, *мачти* – ‘мол. Перетворюватись на примітивну, недалеку людину; мачтити’ походить від *бик* – 2. мол. Примітивна, обмежена людина, мешканка села (УЖ: 54-55); *грачувати* – ‘авто, мол. Заробляти гроші, грачувати пасажирів на власному автотранспорті’ походить від *грак* – 1. мол. Журм. Приватний таксист (УЖ: 110); *нулити* – ‘принижувати, нулювати чиєсь можливості або здібності’ від *нуль* – ‘нічого’ і *нуль* – ‘нічого людина (ССУС: 212-213); *синячити* (насинячитися) – ‘мол. Пити синоп; пиячати’ походить від *синяк* – 1. мол. Алкоголік, п’яніця (УЖ: 111, 299); *засухарений* – ‘мол. Про людину, яка перебуває у пригніченому стані через неможливість дістати спиртне, наркотики’. На думку Л. Стадникової, ця лексема походить від тюремного слова *засуха* – „відсутність спиртного, наркотиків; пригнічений, сумний” (УЖ: 151).

Корінні мотиваційні зв'язки можуть бути сформовані й на базі фразеологічних одиниць, а саме на основі одного з компонентів сталого вислову, який у жаргонному мовленні функціонує як окрема лексична одиниця з метафоричним змістом. Наприклад, діеслова *лапшати* – прибріхувати, говорити недостовірну інформацію (ССУС: 179); обманювати когось; брехати (УЖ: 200) і *лапшити* – крим. несхвальн. Обманювати когось (УЖ: 200) зберігають структурно-семантичні зв'язки з фразеологізмом *лиши лапшу* – ‘прибріхувати’ і з жаргонним словом *лапша* – нісенітниця, прокат, обман (ССУС: 179; УЖ: 200). Лексема *морозити* – дратувати, крипити когось дурною поведінкою, розмовами; набридати (ССУС: 197); *попікати* дурниці (УЖ: 469) пов’язана із жаргонним фразеологізмом *впасти на мороз* – зробити демонстративно байдужий вигляд; вдавати, що нічого не чуєш ти не бачиш (ССУС: 197); *упасти на мороз* – удавати з себе нироуміючого; не почути того, чого не хочеш чути; закохатися (УЖ: 222) та іншими кореневим словом *мороз* – напускна, демонстративна байдужість (УЖ: 197). Зневажливу лексему *скопититися* – померти (ССУС: 275); *спік спікнити*; померти (УЖ: 301) утворено на базі *копито* – ‘нога’, що входить до складу згрубліх сталих висловів *відкинути копита*, *протягнути копити*, *брикнутись з копит* – померти (ССУС: 168); з *копит зйті* – мол.

1. Стати нахабним. 2. Відключитися через сильне алкогольне сп'яніння

3. Поводити себе як божевільний (УЖ: 184). Наведені фразеологізми сформувалися за аналогією до загальновживаних сполучок **витягти (простягнути, випростати) ноги – померти** (ФСУМ, I: 110). Із семантикою закріплених в українській мові фразеологізмів аж піна з рота (на губах) **скаче (летить, виступає)** – дуже сильно, у великий мірі; з піною в роті (біля рота, на губах) – гаряче, з великим запалом (ФСУМ, II: 641) пов’язаний образний жаргонний дериват **пінитися** – 1. Хвилюватись, метушитись. 2. Обурюватись (ССУС: 236) Лексема **пінитися** належить до загальновживаних одиниць української мови й засвідчена з переносним значенням ‘дуже сердитися; кричати з піною біля рота’ у „Словнику української мови” (СУМ, VI: 636).

Образні деривати жаргонного мовлення засвідчують ще один особливий тип мотиваційних відношень між твірними й похідними одиницями, коли образно-метафоричне значення похідних утворень ґрунтуються на закріплених за твірними словами асоціаціях, які є стійкими і відомі всім носіям мови або ж з’явилися в певній соціальній групі. У молодіжному соціолекті зафіксовано деривати: **скомуячти** (← комуняка) – мол. Украсти щось (УЖ: 301), (ССУС: 275); **спіонерити** (← піонер) – жарм., жарт. Украсти щось (УЖ: 308-309); безкоштовно взяти щось або стягнути (ССУС: 278), семантична структура яких передає неприхильне ставлення до керівної верхівки радянського суспільства – комуністів і їхніх „послідовників” – піонерів та містить негативну оцінку здійснюваної ними діяльності. Соціосема ‘неважливе ставлення до комуністів’, закріпилася й за жаргонним словом **комуняка** – жарм., зневажл. Комуніст; прибічник комуністичної ідеї (УЖ: 183). Лексема **спіонерити** пов’язана з таким самим дериватом російської мови, який засвідчений у БСРЖ.

З-поміж жаргонних лексичних одиниць з образною словотвірною мотивацією фіксуємо й **експресивні похідні утворення**, тобто такі, що не мають зрозумілої чіткої мотивувальної ознаки за подібністю між твірним і похідним. Т. Матвеєва кваліфікує такі одиниці як слова з парадоксальною внутрішньою формою: парадокс, який виникає при зіставленні лексичних значень твірного і похідного, довго не зникає через відсутність мотивувальної ознаки [10: 119]. Похідні з експресивною мотивацією С. Козинець не зараховує до словотвірних метафор, тому що вони зберегли тільки формальний зв’язок з твірним словом і не пов’язані з ним семантично [7: 9]. Проте вважаємо, що творення образних експресивних назв здійснюється за тими ж таки моделями, за якими творяться словотвірні метафори, джерелом образних зв’язків слугують однакові лексико-семантичні групи слів (артефакти, зооніми, назви осіб за соціально-професійною ознакою та ін.), а невмотивований вибір твірної бази відображає головну специфіку формування словника соціолектів – мовну гру, сміхову першооснову. Тому деривати такого типу є невід’ємною частиною жаргонного мовлення і творяться за зразком словотвірних метафор. Наприклад: **видрючуватися (видрючитися)** (← дрюк) –

~~шашків~~ з уявою, ~~нічні~~; ~~пимпіти~~ привернути до себе увагу (УЖ: 80-82); ~~шампурити~~ («шампур») мол. 1. Обдурити когось (УЖ: 89); ~~заморячи~~ («морик») мол. Змусити когось до певних дій (УЖ: 148); ~~ковбасити~~ («кохбаси») 1. мол., жжрм. Бити когось. 2. мол. Веселити публіку (про дискотеку) 1. мол. Ніти спиртні напої (УЖ: 178-179); ~~мармулядити~~ («мармульди») нарк. Стан наркотичної ейфорії (УЖ: 212) та ін. Спільні ~~шашкіри~~ з'язки з російською мовою засвідчують лише похідні **видрючуками**, **кохбасити**.

Інші з'язки творенню й вживанню експресивних дериватів носії соціолектів і оригінальний спосіб позначають елементи дійсності й реалізують ~~специфічні~~ певної комунікативної мети, а саме бажання висловитися незалежно ~~принести~~ увагу, виокремитися з-поміж інших.

Однак, як жаргонному мовленні метафора є невід'ємною одиницею ~~шашків~~ монного освоєння навколошнього світу. Це важливий засіб створення ~~шашків~~ монної картини певного соціолекту. В українській мові жаргонні метафори чисто виявляють спільні з'язки з російською мовою як базою, ~~шашків~~ було почерпнуто лексичні ресурси, передягнено інноваційні мовні ~~шашків~~. Закріплення таких одиниць пов'язане з тим, що вони відтворюють ~~шашків~~ багатьох слов'янських мов семантичні механізми переосмислення ~~шашків~~ вживаної лексики й відображають питомі метафоричні моделі ~~шашків~~ образного, експресивного змісту.

У формуванні жаргонної лексики української мови метафора виступає ~~шашків~~ базою у словотвірних процесах, результатом яких є образні ~~шашків~~ похідні одиниці – дієслова, прикметники, іменники, утворені ~~шашків~~ на базі іменникової лексики та слів інших частин мови, а також на ~~шашків~~ фразеологічних одиниць, властивих мовленню певних соціальних груп. ~~Шашкікою~~ жаргонних метафор і тих, що з'явилися внаслідок семантичних ~~шашків~~, і тих, які є результатом образної деривації, є їх експресивний ~~шашків~~. Подекуди це не дає змоги пояснити причини метафоричного ~~шашків~~ різних понять, що лягло в основу появи нової семантики чи ~~шашків~~ слова в певному соціолекті. Така особливість засвідчує ключову роль ~~шашків~~ гри у формуванні жаргонного мовлення.

Література

- Акартель Г., *Отゾонимическая номинация лиц по возрасту и социальной роли (на материале русского и польского социолектов)* / Густав Михал Акартель // Dialogul slaviștilor la începutul secolului al XXI-lea, Anul II, nr. 1/2013 / Editori Katalin Balázs, Ioan Herbil, Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2013, p. 105-116.
- Балашова Л. В., *Русская метафорическая система в развитии: XI-XXI вв.* / Л. В. Балашова, М., Рукописные памятники Древней Руси: Знак, 2014, 632 с.
- Балаян Э. В., *Роль метафоры в формировании языковой картины мира: На материале современного молодежного жаргона*, Дис. ... канд. филол. наук: спец. 10. 02. 01 „Русский язык” / Э. В. Балаян, Саратов, 2006, 221 с.

4. Гак В. Г., *Метафора: универсальное и специфическое* / В. Г. Гак, [и] Метафора в языке и тексте, М.: Наука, 1988, с. 11-26.
5. Грабовий П. М., *Когнітивні параметри українського молодіжного сленгу* / Автореф. дис. ... канд. фіолол. наук: спец. 10. 02. 01 „Українська мова” / П. М. Грабовий, К., 2010, 18 с.
6. Земская Е. А., *Словообразование как деятельность* / Е. А. Земская, М., 1991, 212 с.
7. Козинец С. Б., *Словообразовательная метафора в русском языке*, Автореф дис. ... доктора филол. наук: спец. 10. 02. 01 „Русский язык” / С. Б. Козинец, М., 2009, 65 с.
8. Лопатин В. В., *Метафорическая мотивация в русском словообразовании* [и] Лопатин В. В., *Многогранное русское слово: Избранные статьи по русскому языку* / В. В. Лопатин / Российская академия наук. Институт русского языка им. В. В. Виноградова, М.: „Издательский центр «Азбуковник», 2007, с. 267-272.
9. Масенко Л. Т., *Нариси з соціолінгвістики* / Лариса Масенко, К.: Вид. дім „Києво-Могилянська академія”, 2010, 243 с.
10. Матвеева Т., *Парадоксальная внутренняя форма как средство экспрессивности (на материале диалектных глаголов)* / Т. Матвеева // Актуальные проблемы лексикологии и словообразования, Вып. VIII, Новосибирск, 1979, с. 117-129.
11. Огольцева Е. В., *Образный потенциал словообразовательной системы современного русского языка: отсубстантивное словообразование*, Дис. ... доктор филол. наук: спец. 10. 02. 01 „Русский язык” / Е. В. Огольцева, М., 2007, 491 с., Електронний режим доступа <http://www.dissercat.com>.
12. Полянина Е. В., *Метафорические процессы в словообразовании: на материале производных глаголов с образной мотивацией*, Дис. ... канд. филол. наук: спец. 10.02.01 „Русский язык” / Е. В. Полянина, Саратов, 2006, 197 с., Електронний режим доступа <http://www.dissercat.com>.
13. Розина Р. И. *Семантические процессы при образовании жаргона* [в] Ермакова О. П., Земская Е. А., Розина Р. И., *Слова, с которыми мы все встречались: Толковый словарь русского общего жаргона* / Под общим руководством Р. И. Розиной, М.: Азбуковник, 1999, с. XXVIII-XXV.
14. Ставицька Л. О., *Арто, жаргон, сленг. Соціальна диференціація української мови* / Л. О. Ставицька, К.: Критика, 2005, 464 с.
15. Ставицька Л. О., *Українська мова без прикрас* [в] Ставицька Леся, Український жаргон. Словник, К.: Критика, 2005, с. 9-18.
16. Тошович Б., *Структура глагольной метафоры* / Б. Тошович // Stylistyka. VII., Opole, 1998, с. 221-251.
17. Шевельов Ю., *Двомовність і вульгаризми* [в] Шевельов Ю., *Вибрані праці*: У 2 кн. Кн. I. *Мовознавство* / Упоряд. Л. Масенко, К.: Вид. дім „Києво-Могилянська академія”, 2008, с. 349-359.
18. Шевельов Ю., *Нарис сучасної української літературної мови та інші лінгвістичні студії* / Юрій Шевельов, К.: Темпора, 2012, 664 с.
19. Шевельов Ю., *Так нас навчали правильних проізношеній* [в] Шевельов Ю., *Вибрані праці*: У 2 кн. Кн. I. *Мовознавство* / Упоряд. Л. Масенко, К.: Вид. дім „Києво-Могилянська академія”, 2008, с. 280-333.

Словники

- ІМРК Мокиенко В. М., Никитина Т. Г., *Большой словарь русского жаргона*, 1110 „Норинг”, 2000, 716 с.
- СА Словарь современного жаргона преступного мира / Составители Е. Н. Скляров, А. С. Малаховский, Архангельск, 1993, 97 с.
- СУС Словарик сучасного українського сленгу / Упорядник Т. М. Кондратюк, Харків: Фоліо, 2006, 350 с.
- СУМ Словарик української мови: В 11-ти томах, К.: Наукова думка, 1970-1980.
- СА Ставицька Л., Український жаргон. Словник / Л. Ставицька, К.: Критика, 2003, 496 с.
- ФУМ - Фразеологічний словник української мови: В 2-х книгах / Уклад.: В. М. Білоноженко та ін., К.: Наукова думка, 1999, 984 с.